

Хто у всесвіті найкращий твір - не ми?
В очах у розуму зіниця й зір - не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір - це ми!
Омар Хайям

МИ
№28

**З Новим
2016
роком!**

...Нехай залишаться в році старому сльози, хвороби і біди.

Хай подобрішають усі люди недобрі, нехай їм легше стане на світі.

Нехай малесеньке Боже дитятко зігріє наших змучені душі...

Нехай забудуться зло та образи - недобре слово тяжче за камінь.

Нехай повернеться наша надія, яку ми безнадійно шукаєм...

Нехай добро на землю випаде снігом,

І кращою стане кожна людина...

Із пісні Кузьми Скрибіна

У номері

Привітання	1
Дитячі казки в подарунок	2
Дарина Литвякова. «Прошлое! Покрытые пылью века!»	9
Весело зустрінемо Новий рік!	10
Учні про своїх класних керівників	12
Про виставку в Мистецькомку Арсеналі	24
Футбольна команда... дівчат	26
Вивчаємо норми української мови	30
Вірш, який спонукає до роздумів...	31
Розмальовки-антистрес	32

З Новим роком і Різдвом Христовим, дорогі наші читачі!

Якщо дитину запитати, які свята вона любить понад усе, то, найпевніше, у відповідь почуємо: «Новий рік і Різдво». Це й зрозуміло, адже на ці свята малеча отримує безліч усіляких подарунків. А ще можна зібрати гурт і піти з колядками й щедрівками або вулицями рідного селища, або до сусідських квартир у багатоповерхівці, щоб потім довго ласувати і хвалитися наколядованим та нащедрованим. А іноді навіть і ходити нікуди не треба: до тебе прийдуть бабусі й дідусі, хрещені та інші родичі чи знайомі батьків і нанесуть багато солодощів. А то й грошенят за колядку чи щедрівку подарують.

І за всією цією метушною інколи якось забувається справжній дух великого свята – ***Різдва Христового***. А свято це родинне, свято доброти й милосердя. Це, як стверджував гуманіст Чарлз Діккенс, ***«єдиний час, коли всі люди... вільно відкривають свої серця, що досі були немовби замкнені на замок, і переймаються співчуттям до знедолених»***.

«МИ» всіх наших читачів щиро вітаємо з Різдвом Христовим, із Новим роком! Хай свята принесуть у кожний дім і в усю нашу країну добро, благополуччя, мир, спокій, затишок, добробут. Хай усі ці світлі зимові свята допоможуть нам ще раз переконатися, що найвищі життєві цінності – це мир, тепло родинного вогнища. А справжні коштовності, із якими ніколи не може зрівнятися золото, – це доброта, любов і милосердя.

***Щасливого й мирного Нового 2016 року всім
нам!***

Редколегія журналу «МИ»

**Дитячі казки, зміст яких набагато глибший,
ніж здається**
Новорічний подарунок усім нашим читачам – і
дорослим, і дітям

Як все-таки добре, що ми є один в одного

Ми втрачаємо дитинство з часом, але зберігаємо його всередині себе. Мабуть, саме тому ми так любимо казки. Багато з них варто читати не лише в юному, а й в дорослому віці, адже вони наповнені глибшим змістом, ніж нам здавалося в дитинстві. Пропонуємо вам уривки з деяких відомих казок, які варто перечитати.

«Маленький принц», Антуан де Сент-Екзюпері

Дорослі дуже люблять цифри. Коли розповідаєш їм, що в тебе з'явився новий друг, вони ніколи не спитають про найголовніше. Ніколи не скажуть: «А який у нього голос? У які ігри він любить гратися? Чи ловить він метеликів?» Вони питають: «Скільки йому років? Скільки в нього братів? Скільки він важить? Скільки заробляє його батько?» І після цього вони вважають, що пізнали й зрозуміли людину.

З Новим роком!

Прийміть наші віншування: «Дай вам Боже в мирі, любові й злагоді всі свята відсвяткувати, ще й на той рік діждати!!!»

«Мері Поппінс», Памела Треверс

- І ми теж будемо, Мері Поппінс?
- Будемо що?
- Жити довго й щасливо?
- Можливо... Усе залежить...
- Від чого?

Вона посміхнулась ніжно й сумно.

- Від вас самих!

З Новим роком!

Новий рік на те й Новий, щоб ще раз нагадати, що все можна почати з чистого аркуша. Залишіть усі образи, негаразди, біди та хвороби в минулому році, а в Новий рік візьміть із собою лише успіхи, перемоги, здобутки й міцне здоров'я!!!

«Як Лисеня Лисенятку», Наталія Сизоненко

- Лисенятко, - сказало Лисеня Лисенятку, - ти пам'ятай, будь ласка, що, якщо тобі буде важко, погано, сумно, страшно, якщо ти втомишся – ти просто простягни лапу. І я простягну тобі свою, де б ти не був, навіть, якщо там - інші зірки або всі ходять догори ногами. Тому що смуток одного лисеняти, розділений на двох лисенят, - то вже зовсім не страшно. А коли тебе держить за лапу інша лапа – яка різниця, що там ще є в світі?

З Новим роком!

Новорічні свята асоціюються з сім'єю, близькими людьми, атмосферою дитинства, коли здається, що все овіяне таємницями й чарами... Хай весь рік пройде у вас в атмосфері затишку й тепла, хай завжди з вами поряд будуть найрідніші, найдорожчі, найближчі люди!!!

«Аліса в Країні чудес», Льюїс Керролл

- Скажіть, будь ласка, куди мені звідси йти?
- А куди ти хочеш потрапити? – спитав Кіт.
- Мені все одно... – сказала Аліса.
- Тоді все одно, куди і йти, - відмітив Кіт.
- ... тільки б потрапити куди-небудь, - пояснила Аліса.
- Куди-небудь ти обов'язково потрапиш, - сказав Кіт.
 - Необхідно лише досить довго йти.

«Вельветовий Кролик», Марджері Уільямс

– Ти лише тоді станеш Справжнім, - повчав Вельветового Кролика мудрий старий Шкіряний Кінь, - коли хтось довго-довго любить тебе. Не просто грається з тобою, а ДІЙСНО любить.

– А це боляче? – спитав Кролик.

– Іноді, - відповів Шкіряний Кінь. – Але якщо ти Справжній, ти готовий витримати біль.

А як це відбувається? Раз і готово, ніби тебе завели ключиком, чи поступово?

– Поступово, - відповів Шкіряний Кінь. – Ти ж станеш Справжнім. На це потрібно багато часу. Ось тому це так рідко відбувається з тими, хто легко свариться, незговірливий або вимагає до себе особливого ставлення. Зазвичай буває так, що до того часу, коли ти

станеш Справжнім, у тебе вже потерта шерсть, виваляються очі, теліпаються кінцівки, і взагалі в тебе дуже нікчемний вигляд. Але це не матиме ніякого значення, тому що той, хто став Справжнім, не може бути потворним. Хіба що в очах тих, хто нічого не розуміє.

«Їжачок у тумані», Сергій Козлов

— Я обов'язково, ти чуєш? Я обов'язково, - сказало Ведмежатко. Їжачок кивнув.

— Я обов'язково прийду до тебе, що б не трапилось. Я буду завжди біля тебе.

Їжачок дивився на Ведмежатка тихими очима й мовчав.

— Ну що ти мовчиш?

— Я вірю, - відповів Їжачок.

- Поетична творчість наших читачів -

* * *

Прошное! Покрытые пылью века!
Дорога Земли была нелегка...
Мы вроде бы знаем, что было когда-то...
И знаем: туда уже нет нам возврата!

На прошлое свет прольётся бывало...
Мы думаем - знаем! Но знаем мы мало.
Все забывается у нас постепенно,
И прошлое знаем всего лишь наверно.

Туманом покрыты былые века;
Нам не развеять его никогда.
Нам не пройти по тернистой дорожке,
Что в прошлое вводит, хотя бы немножко.

Хотите вы знать, что было давно?
Давайте! Откройте в бывое окно.
Там лесенка в прошлое есть лишь одна,
И если войдешь, то войдешь навсегда.

Так что же мы знаем? Да ничего!
Историк нам пишет. Читаем его.
Сочиненье простое на тему: "Когда-то...",
И мы в это верим, для нас это свято.

*Дарина Литвякова,
8-А клас*

Зустрічаємо 2016-й рік ВЕСЕЛО!

Спогади про школу пов'язані в усіх з найрізноманітнішими речами. Хтось пам'ятає перше кохання, хтось - несправедливість учителів, хтось крадькома кутив, а когось чотири стіни сковували й не давали вільного простору. Але в будь-якому разі, зі школою в кожного з нас пов'язані й приємні спогади...

Ця підбірка знову дасть вам – і дорослим, і дітям – відчуття, що завтра треба зранку збирати портфель і поспішати на урок.

В САДИКЕ Я МЕЧТАЛ О ШКОЛЕ,
В ШКОЛЕ – ОБ ИНСТИТУТЕ,
В ИНСТИТУТЕ – О РАБОТЕ.
ЭХ, БЛИН, И ЧЕГО МНЕ В САДИКЕ
НЕ ЖИЛОСЬ?..

САМОЕ
СТРАШНОЕ ЗАДАНИЕ В ШКОЛЕ:
«УБИРАЕМ УЧЕБНИКИ! БЕРЕМ
ДВОЙНЫЕ ЛИСТОЧКИ!»

**СМОТРИТЕ
ВО ВСЕХ ШКОЛАХ СТРАНЫ:
СУПЕРБЛОКБАСТЕР «САДИСЬ»
И ПРОДОЛЖЕНИЕ «САДИСЬ-2».**

- МАШЕНЬКА, КАКОЙ ДОЛЖНА БЫТЬ
ИДЕАЛЬНАЯ ШКОЛА?**
- ЗАПЕРТОЙ, МАРИЯ ИВАНОВНА!**

- СЫНОК, КАКОЙ ПРЕДМЕТ ТЕБЕ
БОЛЬШЕ ВСЕГО НРАВИТСЯ В ШКОЛЕ?**
- ЗВОНОК, ПАПА!**

Шановні класні керівники! Із Новим роком вас! «МИ» продовжуємо розповідь про вас від імені ваших улюблених, дорогих вихованців!

КЛАСНА керівниця 6-Б класу

- Людмила Василівна - прекрасний класний керівник. Я її дуже люблю, тому що вона дуже добра, справедлива, чесна. Часто «закриває очі» й не ставить погану оцінку тому, хто її заробив. Ваші учні вам дуже вдячні за це!

- Я хочу, щоб наша вчителька була завжди такою доброю й гарною! Я щасливий, що в класі, де я вчуся, така КЛАСНА керівниця! Я хочу, щоб наша вчителька жила вічно!

- Наша класна керівниця добра, щедра, милосердна,

завжди посміхається. Від її посмішки і нам всім на душі стає радісно, і всі всміхаються також.

- Людмила Василівна доброзичлива, ласкава й добра. Нам у всьому допомагає, часто нас пробачає, бо розуміє.

- Мудра, справедлива, розумна, ввічлива наша Людмила Василівна! Ми вас усі дуже любимо! Моя класна керівниця - найкраща вчителька на світі! Я дуже люблю її уроки і її саму.

- Наша вчителька найкраща! Я її обожаю. Лагідна, справедлива, завжди допоможе. Мене вона готує до конкурсів, допомагає. Але й про інших не забуває. Вона веде у нас уроки української мови та літератури. Думаю, що краще за неї ніхто ці предмети не викладає.

В ПОСЛЕДНЕЕ ВРЕМЯ СОВСЕМ
НЕ СЛЫШНО АНЕКДОТОВ ПРО ВОВОЧКУ
В ШКОЛЕ.
НАКОНЕЦ-ТО ДОУЧИЛСЯ ПАЦАН!

6-А про свого класного керівника: «Вона строга й терпляча»

- Наталія Вікторівна дуже уважна до наших проблем. Усіх може вислухати, зрозуміти, пояснити незрозуміле.

- Наша вчителька іноді лає нас, коли ми її виведемо, але взагалі вона добра. І намагається нас терпіти.

- Наталія Вікторівна допомагає нам вивчати дуже цікавий предмет – інформатику. Вона гарний учитель і гарний класний керівник, хоча буває іноді дуже строго.

- Я вважаю, що Наталія Вікторівна справедливо нас іноді карає. Бо ми буваємо неслухняними. Їй, мабуть, нелегко з нами. Але вона терпляча й доброзичлива.

- Наша класна керівниця намагається зацікавити нас чимось, щоб ми не нудьгували. Вона возила нас на

екскурсію в ліс, проводить різні ігри на годинах спілкування, і сама навіть з нами грає.

- Часто наша вчителька заходить до нас на перервах, боїться, щоб не сталось якоїсь біди. Вона за нас хвилюється.

- Хоча ми часто виводим Наталію Вікторівну із себе, вона нас не покине, бо любить нас. А ми любимо її.

З Новим роком!

Бажаємо вам у Новому році з кожним випробуванням долі ставати ще сильнішими, а з кожним подарунком долі – ще добрішими!!!

**А ПОМНИТЕ ШКОЛУ? ЗА ВРЕМЯ ЗВУЧАНИЯ
ФРАЗЫ «ИТА-А-А-АК... К ДОСКЕ ПОЙДЕТ...»
МЫ УСПЕВАЛИ ПОЛУЧИТЬ ЛЕГКИЙ
ИНФАРКТ, ПОМОЛИТЬСЯ, А НЕКОТОРЫЕ
ДАЖЕ МОГЛИ ВЫУЧИТЬ ПОЛОВИНУ
ЗАДАННОГО НА ДОМ!**

Людина-сонце

Вікторія Андріївна - щира, світла й позитивна людина-сонце. Кожен її урок - це "песня", як вона сама зазначає. Навіть коли, буває, не зробимо домашнє завдання, учителька не поспішає ставити погані оцінки, а прощає нас, обіймає своєю прекрасною усмішкою, і наш клас намагається не розчаровувати її.

Якщо відволікаємося від дошки, то оце її "зверніть, будь ласка, сюди свої гарні очі" не залишає нікого байдужим. Математика з нею, її поясненнями та розумінням своєї справи здається не такою вже й складною. Так, ми філологи, і, можливо, мало уваги приділяємо цьому предмету, але стараємося з усіх сил, щоб обличчя нашої улюбленої вчительки не огортав сум. Очі її проникають углиб душі, від них нічого не втаїш і не сховаєш. Але й не хочеться.

Вікторія Андріївна завжди гарно вдягнена, ніжна й водночас сувора, коли це потрібно. Хочеться віддати їй усе найкраще, хочеться, щоб вона пишалася кожним із нас. Вікторія Андріївна - наша "класна мама", а кажуть, що матір не вибирають. Дякуємо їй за турботу, за те, що вона терпить нас і дивиться на нас лагідним, люблячим поглядом. Хай у її житті ніколи не заходить сонце.

Марина Третьак від імені 11-А класу

21:00 – ИМЕННО В ЭТО ВРЕМЯ ДЕТИ
ПРИЗНАЮТСЯ РОДИТЕЛЯМ, ЧТО ЗАВТРА
В ШКОЛУ НУЖНО ПРИНЕСТИ ПОДЕЛКУ,
ДОКЛАД С ЦВЕТНЫМИ ФОТОГРАФИЯМИ
И ПИРОГИ НА ЧАЕПИТИЕ.

– ЧЕГО ТЫ ПЛАЧЕШЬ?
– ДА КНИЖКА ГРУСТНАЯ...
– А ЧТО ЗА КНИЖКА?
– АЛГЕБРА.

З Новим роком!

Хай зірки сміються, пустелі цвітуть і радість один одному люди
несуть!!!

Хай багато-багато «ще» перетвориться на багато-багато «уже»!!!

Залишайтеся такою, якою Ви є!

Іде десятий наш навчальний рік... Знайомі стіни рідної школи, шановані вчителі, гарні друзі... Трохи хвилюючим був початок навчального року для нас, десятикласників. Більшість однокласників роз'їхались або перейшли в інший клас. Не стало поряд з нами знайомих серцю облич, не чути звичних жартів, "підколів", нема тих списувань, що були на контрольних =)... Ми опинилися в новому колективі. І, як не дивно, дуже швидко всі здружилися. Дуже вдячні за це нашому Класному Керівникові. Ольга Павлівна підтримала нас, розвіяла наші сумніви, заспокоїла. Раніше більшість учнів нашого класу знали її просто як суворого викладача. Та ми зрозуміли, що як класний керівник вона більш лояльна, стримана, спокійна, добра, а найголовніше – вона нас розуміє. Із Ольгою Павлівною можна вільно спілкуватись і жартувати.. Вона підтримує нас, пробачає нам наші помилки, слова та

вчинки, дуже часто допомагає в навчанні. Про кращого керівника годі мріяти!

Хотілось би подякувати Вам, шановна Ольга Павлівно, за розуміння й вдалий підхід до кожного з нас. Іноді може здаватися, що ми не цінуємо Вашу працю, але це не так! Ми дуже Вам вдячні! Ми дуже раді, що останні роки в стінах рідної школи проведемо саме під Вашим керівництвом.

Також хочеться побажати Вам удачі, щастя, терпіння, взаєморозуміння в колективі та творчої наснаги! залишайтеся такою, якою Ви є!

Щиро Ваш 10-Б клас!

**ШКОЛЬНАЯ ПРОГРАММА СЕЙЧАС
ВЫГЛЯДИТ ПРИМЕРНО ТАК: «ЛЕТЕЛИ
ДВА ВЕРБЛЮДА, ОДИН – РЫЖИЙ,
ДРУГОЙ –НАЛЕВО. СКОЛЬКО ВЕСИТ
КИЛОГРАММ АСФАЛЬТА, ЕСЛИ
ЕЖИКУ 4 ГОДА?»»**

**ПОЗДРАВЛЯТЬ УЧИТЕЛЯ ИЛИ УЧЕНИКА
С 1 СЕНТЯБРЯ – ВСЕ РАВНО, ЧТО
ПОЗДРАВЛЯТЬ ЛОШАДЬ С НАЧАЛОМ
ВЕСЕННЕ-ПОЛЕВЫХ РАБОТ.**

Наша друга мама

Наш дружний філологічний колектив 10-А класу сформувався зовсім недавно. І, як кожний шкільний колектив, він отримав наставника – класного керівника. На шлях істинний нас узялася наставляти Карпенко Галина Вікторівна. На мою думку, кращої кандидатури просто не знайти, адже вона вчитель української мови та літератури, більше того, Галина Вікторівна - професіонал своєї справи. Але справа не тільки в професіоналізмі. За плечима нашого класного керівника величезний досвід. Психологію багатьох десятків дітей дослідила, вивчила Галина Вікторівна. Вона розуміє нас із півслова, розуміє не як вчитель, а як любляча мама, як досвідчена мудра жінка. До неї можна звернутись із будь-якими питаннями й пробле-

мами, вона їх вирішить, як свої власні. Галина Вікторівна - весела й сучасна жінка, вона щиро сміється з наших жартів і розповідає цікаві історії з життя, які ми слухаємо з відкритими ротами. Бачити її в гніві доводиться рідко, бо вона дуже добра, від неї, як від сонечка, іде тепло й торкається кожного з нас. Та що тут довго говорити: ми в надійних руках, бо Галина Вікторівна у нас як друга мама.

Оля Горошко, 10-А

**СДАЕТСЯ МНЕ, 1 СЕНТЯБРЯ -
ЭТО В ПЕРВУЮ ОЧЕРЕДЬ ПРАЗДНИК
ДЛЯ ТЕХ, КТО УЖЕ ЗАКОНЧИЛ
УЧЕБУ.**

**СКОРО ВО ВСЕХ КВАРТИРАХ СТРАНЫ:
УРОКИ СДЕЛАНЫ, МАТЬ ОХРИПЛА, РЕБЕНОК
ОГЛОХ, СОСЕДИ ВЫУЧИЛИ ВСЕ НАИЗУСТЬ,
СОБАКА ПЕРЕСКАЗАЛА.**

Нам пощастило з класним керівником

Так швидко плине час... Ось ми вже й в 11 класі. 11-Б – це унікальне товариство, зібране в один колектив: ми всі дуже різні, неповторні, не схожі одне на одного. Ми - це галасливі, невгамовні, наївні діти, і в той же час - одинадцятикласники із дорослими поглядами на життя.

Наш класний керівник із нами протягом семи років. Усі ці роки Лілія Володимирівна веде нас нелегким та тернистим шляхом знань. Класний керівник – це дійсно дуже важлива посада. На відміну від інших учителів, Лілія Володимирівна виконує особливі функції стосовно нашого класу. Вона для нас - наче друга мама. До неї завжди можна звернутися за порадою. Наш класний керівник ніколи не відмовить, завжди щось порадить. Завдяки Лілії Володимирівні успішність учнів кращає, а ми намагаємося бути виховани-

ми та дисциплінованими. Вона завжди переймається нашими оцінками з різних предметів. Особливу увагу приділяє знанням із алгебри та геометрії. Ми швидко та якісно засвоюємо матеріал із цих предметів і з кожним днем отримуємо все більше й більше нових знань.

Лілія Володимирівна завжди весела, чуйна, добра, ввічлива, дбайлива, щира, комунікабельна! Ми всі дуже любимо її! Лілія Володимирівна - найкраща вчителька! Ми дуже вдячні їй за все, що вона зробила для нас. Бажаємо їй міцного здоров'я, успіхів, особистого щастя, вдячних та обдарованих учнів. Із нею наше життя стало цікавішим. Ми дуже раді, що нам так пощастило з класним керівником. Вибачне нас за неприємності, які ми іноді завдаємо вам, Ліліє Володимирівно.

Ми Вам щиро вдячні за терпіння, любов, взаєморозуміння, чуйність, лагідність, добро!

*З повагою та любов'ю
від імені 11-Б класу
Яна Клименок*

ТОЛЬКО ОЧЕНЬ МУЖЕСТВЕННЫЕ
ЛЮДИ ВЫБИРАЮТ СЕБЕ ПРОФЕССИЮ
УЧИТЕЛЯ, ПОТОМУ ЧТО ОНИ ДОЛЖНЫ
ДО ПЕНСИИ ХОДИТЬ В ШКОЛУ!

Подорож до Мистецького Арсеналу

29 листопада 2015 року мені пощастило відвідати виставку "Шедеври світової пластики" в Мистецькому Арсеналі міста Києва. Що таке **Мистецький Арсенал**? Це перше питання, яке постає, коли заходиш до грандіозної будівлі з надзвичайно високою стелею. Справжній Арсенал колись, зараз він слугує масштабним культурологічним проектом національного та міжнародного значення, метою якого є створення кварталу культури в історичному центрі Києва. Отже, 6 листопада музейний комплекс Мистецький Арсенал розпочав грандіозну виставку скульптур "Шедеври світової пластики". В експозиції було представлено близько 150 творів видатних митців, чия творчість стала знаковою для історії візуальної культури: Едгара Дега, Олександра Архипенка, Жана Арпа, Костянтина Бранкузі, Рембрандта Бугатті, Поля Гогена, Сальвадора Далі,

Альберто та Дієго Джакометті, Жака Ліпшиця, Арістіда Майоля, Генрі Мура, Ханни Орлової, Пабло Пікассо, Огюста Родена, Осипа Цадкіна, Деметра Чипаруса. Події такого рівня є великою та рідкісною несподіванкою для України. Чи говорить це про те, що лише митці можуть зрозуміти роботи, представлені в музеї? Звичайно, ні! Кожен, хто здатен насолоджуватися красою, не залишиться осторонь атмосфери модернізму. Я була надзвичайно вражена! Вітчуття об'єму, сприйняття форми та, звичайно, неповторний стиль кожного з митців приголомшували, а ідеї та пошуки чогось нового не залишили мене байдужою. Саме після таких подій розумієш, що все в цьому житті не даремно, адже все сповнене красою!

*Враженнями поділилася
Олександра Труш, 11-А клас*

Футбольна команда... дівчат

За популярністю футбол, безперечно, займає перше місце на планеті. Однак більшість уболівальників віддає перевагу чоловічому футболу, традиційному. Жіночий футбол залишається в тіні, а в декого з чоловіків згадка про цей вид спорту викликає презирливу посмішку. Але якщо відкинути стереотипи й упередженість, то виявиться, що жіночий футбол – це не менш захоплюючий вид спорту, ніж чоловічий. Жіночі команди футболісток грають так само завзято, як і чоловічі, і створюють такі ж гострі моменти на футбольному полі, як і традиційні

Віталій Григорович Бугай зі своїми підопічними

команди. Жінки не поступаються чоловікам і в цьому виді спорту! Це доводить і дівчака команда футболісток, яка є в нашій школі.

Дівчата займаються футболом уже не перший рік. Основний склад команди – учениці 4-7 класів Куликівської школи: Зеленська Катя – 7-Б кл., Довгошей Вікторія – 6-Б кл., Хорошилова Таня – 6-А кл., Янок Вікторія – 5-А кл., Позняк Віталіна – 6-А кл., Шимко Євгенія – 4-Б кл. Із деякими з футболісток ми вирішили поспілкуватися. Дівчатам були задані такі питання:

- 1. Чому ви обрали цей вид спорту ?**
- 2. Що є найскладнішим для вас у футболі, а що здається легким і простим?**
- 3. Чим ще захоплюєтесь, окрім футболу?**

Шимко Женья:

1. Я взагалі люблю спорт. А грати в футбол мені просто дуже-дуже подобається.

2. Важке й складне в грі те, що боляче б'ють по тобі м'ячем, а іноді - й ногами. Легко , радісно й приємно забирати м'яча в суперника та забивати голи.

3. Я ще ходжу до музичної школи, займаюся танцями, співаю, учуся грати на фортепіано. І саме спорт і допомагає мені скрізь устигати.

Позняк Віталіна:

1. Мені з дитинства хотілося грати в футбол, але не було можливості. Коли вона з'явилася, то я одразу ж

пішла до команди. Я люблю футбол.

2. У жіночому футболі немає нічого легкого. Досить важко обводити суперниць, відбирати в них м'яча та забивати голи. Коли в суперників гарний воротар, то буває особливо важко досягти успіху.

3. Футбол – моє єдине захоплення. Після тренування приходжу стомлена. Болять ноги, і нічим більше не хочеться займатись.

Зеленська Катя:

- Я дуже люблю спорт, а особливо – футбол. Коли дізналася, що створюється в школі футбольна команда дівчаток, не вагалась ні хвилини – зразу записалася. До речі, любов до футболу мені прищепив мій старший брат.
- Я грала з хлопцями в футбол. Гра з ними набагато жорсткіша. Жіночий футбол легший. Але правила гри ті ж самі. Важко, коли біжиш по полю, зосередитися, не розгубитися й забити гол у ворота. Я зробила для себе висновок, що суперник -завжди суперник. Ніколи не треба думати, що ти слабший за нього. Завжди потрібно вірити в себе, упевнено йти до перемоги.
- Окрім футболу, я ще займаюся квілінгом, відвідую гурток театрального мистецтва, а також гурток «Ліра» - учуся грати на фортепіано.

Також дещо нам удалося випитати в небагатослівного тренера жіночої футбольної команди **Бугая Віталія Григоровича:**

- Як виникла ідея створити жіночу команду з

футболу?

- Просто виникла та й усе. Було прийнято рішення, що в нас потрібно розвивати не тільки хлопчачий, традиційний, а й жіночий футбол.

- Чи довго збиралась команда?

- Не дуже. Команда з жіночого футболу існує вже два роки.

- Які ваші досягнення на сьогоднішній день?

- Ми зайняли 2-е місце в чемпіонаті області «Шкіряний м'яч». Це поки що найбільше досягнення нашої команди за два роки.

- Важко тренувати дівчат?

- У принципі, ні. Тренуємось на одному рівні з хлопцями. Якихось відмінностей у тренуванні дівчат і хлопців немає.

***МИ бажаємо нашій жіночій футбольній команді
нових перемог у Новому 2016 році!
Так тримати!!!***

*Розмовляла Світлана Семенова,
11-А клас*

З Новим роком!

Давайте за новорічним законом усе непотрібне залишимо за спиною: неприємні телефонні дзвінки, вихідні, проведені на самоті, несподівані біди та втрати, усі хвороби, що нишком прийшли. Давайте відкриємо в Новий рік із посмішкою двері та впустимо в свій дім друзів, радість, щастя, здоров'я, благополуччя, добробут і гарні новини!!!

МИ продовжуємо вивчати норми української мови

Неправильно	Правильно
Вибачити сина	Вибачити синові
Підписка газет	Передплата газет
Ні одного разу	Жодного разу
Легше всього	Найлегше
Моя хата з краю	Моя хата скраю
Слабе місце	Уразливе місце
Пояснююча записка	Пояснювальна записка
Круглодобово	Цілодобово
Ранені вояки	Поранені вояки
Заключається в тому	Полягає в тому
Їх ватажок	Їхній ватажок
Пішохід	Перехожий
Зловіщий	Зловісний
Жилий масив	Житловий масив
Заклучні результати	Кінцеві результати
Вирішувати проблему	Розв'язувати проблему
Комфорка плити	Конфорка плити
Жаліються	Скаржаться
Відстоювати свої права	Обстоювати свої права

- ЗАПРОШУЄМО ДО ДИСКУСІЇ -

Девочки хвалятся силой,
Мальчики - маникюром,
Модно быть мега-стильным ,
Модно быть полной дурой.
Модно, чтоб все в обтяжку,
Латексней и короче,
Чтобы блестели ляжки
И зазывали "хочешь"?
Чтоб с силиконом губы
И напоказ татухи,
Наглым прослыть и грубым,
Множить плевки и слухи.
Зваться... ну скажем, "мачо",
"стервой" /она же падаль/...
Поиски - побогаче
и с голливудским взглядом.
Поиски - постройнее
и с голливудским лоском,
Чтобы не сложно с нею,
Манкой была и броской.
К черту любовь и верность,
Это сейчас - зараза...
В моде - не помнить первых,
В моде - со всеми сразу...
Место искать позлачней,
Пить, что покрепче, в баре.
Втягивать дым табачный,
В рюмке тушить хабарик...
В моде - эксперименты,
Поиски мега-кайфа...
Быть не другом, а "френдом",
Видеться лишь по скайпу.
С мыслями - "выделяюсь",
Тупо вливаться в толпы.
Где вместо "Библий" - глянец,
Где вместо сердца - пропасть.
Крики души голодной
Громким глушить ремейком.
Как же я старомодна...
в мире понтов и фейков.

Анна Тукина

Це прикольно! Ще й заспокоює!
Розмальовки-антистрес

У наступному номері:

Найцікавіше за рік
11-ті класи. Прощання зі школою
Класні керівники про своїх вихованців
Сторінка психолога
та
багато ще цікавого

***«МИ» пишемо для вас і про вас!
Залишайтеся з нами!***